

തീലോത്തമ

ചങ്ങമ്പുഴ

തീ ലോ ത്ത മ
[ഒരു ലഘു കാവ്യം]

THILOTHAMA

[Poetry]

By

CHANGAMPUZHA

Fourth Impression, October 1957

1000 Copies

PUBLISHERS:

**THE MANGALODAYAM (Private) LTD.,
TRICHUR.**

Price: 50 nP.

തിലോത്തമ

[ഒരു ലഘുകാവ്യം]

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള എം. എ.

പ്രസാധകന്മാർ:

മംഗളോദയം (ഏപ്രിലിൽ) ലിമിറ്റഡ്,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

വില: 50 നപ.

First Impression in Thulam 1119	Copies 1000
Second Impression in Meenom 1120	1000
Third Impression in Chingom 1122	1000
Fourth Impression in Thulam 1133	1000

All rights reserved by
Mrs. SREEDEVI CHANGAMPUZHA
"SREEDEVI MANDIRAM"
EDAPPALLY
Kerala State

Price:
50 rp.

Printed at
THE MANGALODAYAM PRESS
TRICHUR.

To
MY BELOVED DAUGHTER
AJITA KUMARI.

Cochin, }
25—2—1119 }

CHANGAMPUZHA.

കാലം ശരിക്കുള്ള കൂലി നൽകും നിന്റെ
ദുഃഖത്തോടൊപ്പം, പക്ഷെ, നിരാശനാണിന്നു നീ!

—ചങ്ങമ്പുഴ.

അവതാരിക

ഈ കലാകാരൻ എന്റെ കൺമുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു! ഈ തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളിൽ പൊരുളുള്ള ഒരു കിനാവു കാണാൻ കഴിയും. അതേ, തിലോത്തമയെക്കുറിച്ചുള്ള മധുരവിഭാവനകളിൽ അയാൾ ഏതൊക്കെയാണെന്ന്.

അവികലമായ ഈ നിരൂപമനുഷ്ഠമാവിശേഷം അകലെയായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഈ അകൽച്ചതന്മയെയാണ് അയാളെ ഒരു കലാകാരനാക്കിയിട്ടുള്ളത്. വിദൂരത അദ്ദേഹം വർദ്ധിപ്പിക്കും. [Distance all value enhances!] തിലോത്തമയാണ് ഈ ചിത്രകാരന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം. "Ah, a man's reach should exceed his grasp or what is the heaven for?" എന്ന ബ്രൗണിങ്ങ് പറഞ്ഞതുപോലുള്ള കലാബോധം അയാൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. തിലോത്തമയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാവന അത്രമാത്രം വിശുദ്ധവും വിജ്ഞാനവുമായിരുന്നു.

തിലോത്തമ ഒരു വ്യക്തിയല്ല. ഒരു സങ്കേതം—സൗന്ദര്യസങ്കേതം—മാണ്. ഒരു കലാകാരന്റെ പരശ്ചാത്തമധുരസ്വപ്നങ്ങളെയാണത്രെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. ഈ സ്വപ്നസാക്ഷാൽക്കാരം സമഗ്രഭാവത്തിൽ സാധ്യമാണോ?

പക്ഷേ തിലോത്തമയുടെ കലാകാരൻ ജീവിതലക്ഷ്യം സമീപിച്ചു. അതോടെ മറാശകൾ സമാപിച്ചു. സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പരിധി അയാൾ ഭംഗിച്ചു. അയാൾ ജന്മമെടുത്തത് അതിനാണ്. തിലോത്തമ ജനിച്ചു. ഈ മുഹൂർത്തം ധന്യംതന്നെ. അയാൾ മരിച്ചു.

തിലോത്തമ

കലാകാരനെ അകമെന്നിന്നും, പുറമെന്നിന്നും അവലോകനംചെയ്യാൻ കഴിയും. അയാളുടെ അനുഭവത്തെ ആസ്പദമാക്കുന്നപക്ഷം അയാൾ തിലോത്തമയിൽ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ തികവുതന്നെ കണ്ടു നിവൃത്തിയാൻ. അതൊരു സിദ്ധിതന്നെ. അയാളെസ്സംബന്ധിച്ചു മുക്തിതന്നെ.

പുറമെന്നിന്നുകൂടി ആ അനുഭവത്തെ വിശകലനം ചെയ്യാം. കലാകാരൻ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ആരാധകൻ തന്നെ. സ്തുതിപാഠകനുമാണ്. കടന്നാമ്മിഴക്കേണ്ടതായുണ്ട്. സൗന്ദര്യത്തിനു സീമയില്ല. കല പൂണ്ണമല്ല.

അയാൾ ചിത്രണമെന്ന തിലോത്തമയിൽ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പൂണ്ണിമ കണ്ടുപായതിനു തിലോത്തമ കുറക്കാരിയല്ല. സൗന്ദര്യം അവിടെ അവസാനിക്കുന്നില്ലല്ലോ. അതു കാണാനുള്ള കണ്ണും പകർത്താനുള്ള കഴിവും ആ ചിത്രകാരനില്ലാതെ പോയെന്നു അത്ഭുതമുള്ളു. അകലെ നിന്ന തിലോത്തമയെ പ്രാപിക്കാനുള്ള അതിമോഹത്തിൽ അയാളുടെ കലാബോധം അടിക്കടി സങ്കുചിതമായി വന്നു.

പുറമെന്നിന്നു നോക്കുമ്പോൾ അതൊരു പരാജയമായിട്ടു പരിഗണിക്കാനേ പാറുകയുള്ളൂ! ('The petty done the vast undone'—Browning) ചെയ്തതെത്ര തുച്ഛം—ചെയ്യേണ്ടതെത്ര മഹത്തു്—എന്നു് ഈ കലാകാരനു പറയാൻ കഴിയാതെപോയി. 'മറ്റൊരു നാകസൗഭാഗമീധിധം ചിത്രണമെന്നു്' അയാൾ അശക്തനാണെന്നു ലുപ്തമുണ്ടു്. അയാൾ മരിച്ചതിലതുമില്ല. ആ മരണത്തെ,

“കേവലമൊരു ഗുരുവല്ലതു
ജീവിതോൽകൃഷ്ടസിദ്ധിയാം
അക്കലാപ്രേമദിവ്യശക്തിയാ
ലപ്പിതമായ മുക്തിയാം

എന്നുൽഘോഷിക്കുന്ന കവിയാടു യോജിക്കുവാൻ വർഷമാണു്. ആ കലാകാരൻ അപ്രകാരം അഭിമാനത്താൽ മനസ്സിലാക്കാം. പക്ഷേ അകലെനിന്നു കാണുന്ന ഒരുവനു് അതു പരാജയമായിട്ടു കാണുവാനേ കഴിയൂ.

തന്റെ ജീവിതം തുടരുന്നപക്ഷം:—

“മേലിലും വലിച്ചീടുമാശയെൻ—
പേലചമാം മനസ്സിനെ,
മന്നിലെങ്ങും തെളിഞ്ഞിടുമോരോ
മഞ്ജിമയെപ്പണരവാൻ.
ആകയില്ലെന്നിങ്ങുന്നാൽ മറ്റൊരു
നാകസൗഭഗമീചിധം
ചിത്രണംചെയ്യാൻ മേലിൽ—”

എന്നു ദയനീയമായ ശക്തിഹീനതയെ ആ ചിത്രകാരൻ സമ്മതിക്കുന്നുമുണ്ടു്. തീലോത്തമ അയാളുടെ കലാബോധത്തിനു് അതിരൂ വരച്ചു. ആശയ്ക്കും അർക്കശമിട്ടു. പ്രാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള തീലോത്തമ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണിമയല്ലെന്നു് ആ കലാകാരനൊഴികെ മറ്റൊരാൾക്കും വിശദമാവുകയും ചെയ്യും. ആ മരണത്തെ ഒരു സിദ്ധിയാണെന്നും മുക്തിയാണെന്നും എങ്ങിനെയാണു് വാഴുകു് ഈ ചിത്രകാരൻ പ്രകടിപ്പിച്ച മനോഹതിയെ മറ്റുള്ളവർ മാനിക്കുമോ ആവോ!

തിലോത്ഥ

ഈ ചിത്രകാരന്റെ ചരമംഗത്തിലേയ്ക്ക് ഏതാനും വരികൾകൊണ്ടു കവി സജ്ജമാക്കുന്ന പശ്ചാത്തലം സമുചിതവും അത്ഭുതമാണ്. അന്തിമാരണകാന്തിവിചികളാണ് ഈ മച്ചിൽ പ്രസരിക്കുന്നത്. ഈ കലാകാരനോടൊപ്പം അന്തിമാർക്കും കൃത്യങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞു ക്ഷീണിച്ചു നാശാനുവനായി നില്ക്കുകയാണ്. പ്രകാശമെല്ലാം ചിലവായിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ കലാകാരന്റെയും കഴിവുകളെല്ലാം കലാശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കലാകാരനും കർമ്മസാക്ഷിയും തുല്യനിലയിൽ നില്ക്കുകയാണ്. ഈ ശോകാത്മകമായ ഐക്യം ഹൃദയസ്पर्ശകമാണ്. പ്രകാശം മാഞ്ഞുതുടങ്ങി. അവിടെയെങ്ങും ഇരുൾ നിറയും.

ഈ മനോഹരമായ ചെറുകാവ്യത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം ചെറുതെങ്കിലും ചിന്തോദ്ദീപകതന്നെ. കവി അന്ത്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനാകാതിരുന്നെങ്കിൽ ഇതൊരു നാടകീയസ്വപ്നയാക്തി(Dramatic monologue)യായിത്തീർന്നു. ഈ കഥയ്ക്കു കനമുണ്ട്. പ്രതിപാദ്യരീതിയിൽ പുതുമയുമുണ്ട്.

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ കവനസരണിയെ ഞാനെന്തിനു വാഴ്ത്തണം. ഞാനതിനെ ആചേശപ്പൂർത്തും ആരാധിക്കുന്നവനാണ്. താമരയിലയിൽ സലിലബിന്ദുപാലെ ആ തൂലികാഗ്രത്തിൽ സാധാരണമായ ആശയങ്ങൾപോലും തേജോമയമാകുന്നത് കാണാം.

ഈനന്ദഭരീതനായി ഞാൻ തിലോത്ഥയെ സാഹിത്യാരാമത്തിലേയ്ക്കു വതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

തിരുവനന്തപുരം, } ടി. എൻ. ഗോപിനാഥൻനായർ ബി. എ.
20-3-1119. }

തിലോത്തമ

അല്ല;—ചായങ്ങൾ ചേർത്തു ചാലിച്ചു—
തല്ല, നിന്നെ ഞാനോമലേ!
ആകയില്ലൊരു തുലികണ്ണമീ
നാകസൗഭഗം പുശുചന്ദൻ.
ചിത്രമല്ല, ചിന്തനമാ, മ—
ച്ചിദപ്രകാശശ്രീയാണു നീ!
മിത്സ്യ, പ്രസവദുഃഖമാണു
സത്യചിത്രമാണു നീ!

മുഖം

നിമ്മല, ദേവി, നീയൊരു വെറും
നിർമ്മിതിയാവുന്നതല്ലേ?
ശുഷ്കഭാവനയോമലേ, ഹാ, നിൻ—
സപ്തചൈതന്യവിസ്മയം,
ചിത്രം ചെയ്യാനാവുമോ?—ലോകം
വിശ്വസിക്കുമോ ചൊല്ലിയാൽ?
അല്ല;—ചായങ്ങൾ ചേർത്തു ചാലിച്ചു—
തല്ല, നിന്നെ ഞാനോമലേ!

മുഖം

നന്ദനാമാമവീഥികൾ വെടി—
ഞെത്തിനിന്നോട്ടു പോന്നു നീ?

ഞാനൊരു വെറും ചിത്രകാരകൻ
പ്രാണസന്ദർശ്വയാചകൻ.

ജ്ഞാനഭണ്ഡാമശ്ശുനൂ,നാകല-
മാനസൻ, പ്രണയാലസൻ.

പാവനാദർശലാലുപൻ, വെറും
ഭാവനാമാത്രജീവിതൻ! —

എന്നെന്തോ വന്നുനഗ്രഹിപ്പൂ നീ
വിണ്ണിൻ വാടാവെളിച്ചമേ?

നാലു°

ഹൃദയമേ, രോമഹൃദയേ, സുധാ-
വർഷമേ, നിൻ സമാഗമം,

ശുനൂമായൊരിജ്ജീവിതചാത്രം

പൂണ്ണമാക്ഷമിസ്സന്ധ്യയിൽ,

മായണം ക്ഷണചഞ്ചലാജ്ജപല-

മായികമാമിപ്പാഴ്നിഴൽ!

പൊൻചിറകു വിരിച്ചു വാടാത്ത

പുഞ്ചിരിതൻ കിനാവുകൾ,

സഞ്ചിതോന്മദം സന്തതം ചുറ്റും

സഞ്ചരിക്കുമാറങ്ങനെ,

നിത്യതതൻ നിക്ഷേപകത്തി,ലി-

ക്ഷ്വപ്തമൂലം വികസിക്കണം!

ഇല്ലെന്നി,കൊന്നുമില്ല, ലോകത്തിൽ

വല്ലഭമിനി നേടുവാൻ!

അഞ്ചു

നിമ്ബലമാ,മീ യൗവനത്തിലു-
 ള്ളെൻമധുരപ്രതീക്ഷകൾ;
 പ്രേമധാരയിൽ വീണ മുങ്ങിയ
 കോമളങ്ങളാമാശകൾ;
 ഗാനചിന്തകളാർത്ഥമാക്കിയ
 മാനസത്തിൻ തുടിപ്പുകൾ;
 ശുദ്ധിതൊണ്ടു നിറംപിടിപ്പിച്ചൊ,മെൻ-
 മുഖസങ്കല്പലീലകൾ;
 അസുഖശ്രുക്കൾ കാട്ടിയോരാത്മ-
 വിസ്മൃതിതൻ കിനാവുകൾ;
 ഉദൃതോല്പുഷ്പകോലങ്ങളാം
 മദപികാരലഹരികൾ;
 ഗർവ്വമീനമെൻജീവിതത്തിലെ-
 സ്സർപ്പസദൃശഗുണരശ്മികൾ;-
 എന്നിവയെല്ലാമൊന്നുചേ,ന്നൊരു
 പൊന്നുടലെടുത്തൊത്തുകിൽ,
 ദേവലോകത്തു ചെന്നതു ദിവ്യ-
 ജീവചൈതന്യം നേടുകിൽ,
 നിന്ദാശകിൻനിഴലുചോ,ലതു
 നിന്ദിതാ,മെൻതിലോത്തമ!

ആറു°

അത്രമാത്രമനഃപയാം നിന്റെ
ചിത്രമേവം രചിക്കുവാൻ,
മദ്രകലാപ്രേമമിത്ര കാലവും
ദുഃഖമൂർച്ഛയിൽ നില്ക്കിലും
സപര്യം, വന്നീലിന്നോളം, സപര്യം-
കല്പകത്തണൽ വിട്ടു നീ!
ഇന്നെന്നിങ്ങിന്റെ ജന്മസാഫലം
തന്നു നീ, ദിവ്യചാരിമേ!
ഇന്നൊരതുതസിദ്ധിയാക്കി നീ
മന്നിലെൻ ശുഷ്കജീവിതം!
അഭ്യുദയക്കൊടുമുടിത്തുഞ്ചിൽ
മജ്ജയക്കൊടി നാട്ടി നീ!
ഇല്ലെന്നിക്കൊന്നുമില്ല, ലോകത്തിൽ-
വല്ലഭമിനി നേടുവാൻ!

എഴു°

ഇത്രനാളുമിജ്ജീവിതത്തിലെ
മൃത്യുവെന്തെന്നറിഞ്ഞു ഞാൻ.
മാധികസപര്യനിർവൃതിയുടെ
മാധുരീയാസപദിച്ചു ഞാൻ.
ആകയാ,ലാ യഥാർത്ഥമൃത്യുവെൻ-
ലോകജീവിതം മാജ്ഞകിൽ
അച്ചിദാനന്ദമിന്നിതിനേക്കാ-
ളെത്ര കാമ്യമായ്ത്തോന്നിടേ!!

എട്ട്

മൽക്കലാപ്രണയത്തിനു നേടാ-
 ഞൊക്കുകിപ്പിതിൻ മീതെയായ്,
 മരൊരു നിധി, നീണ്ട ജീവിത-
 മെത്രമാത്രം ശ്രമിക്കിലും!
 ജനവാസനകൊണ്ടു നേടിയൊ-
 മമ്മഹനീയപാടവം,
 ചിത്രതല്ലജചൊന്നിനാലൊരു
 നിത്യജീവിതമേകി മേ
 ധാ, മരിക്കിലും, ഞാൻ മരിക്കുകി-
 ല്ലോമലാളേ, നീ കാമണം!
 വിസ്തൃതമാമീ വിശപരംഗത്തിൽ
 വിസ്മയഃസ്സഭേ, നിന്നെ ഞാൻ,
 എന്നെന്നേക്കുമായ് വിട്ടുപോകിലും
 നിന്നിലെന്നെന്നും നിന്നിടം!
 മഞ്ജുവിഗ്രഹേ, ഞാനൊരു വെറും
 മന്ദഭാഗ്യനാണെങ്കിലും;
 വിദ്രമോജ്ജപലേ, ഞാനൊരു വെറും
 വിത്തശൂന്യനാണെങ്കിലും;
 ഭദ്രദീപികേ, ഞാനൊരു വെറും
 ക്ഷുദ്രജീവിയാണെങ്കിലും;
 എന്തൊരുനാളുമാവുകിപ്പിനി
 മന്നിനെനെ മറക്കുവാൻ!

ബതു°

കേവലസുഹൃമാത്രമാകുമി-
 ജ്ജീവിതം നീണ്ടുനില്ക്കുകിൽ,
 മേലിലും വലിച്ചീടുമാശ,യെൻ-
 പേലവമാം മനസ്സിനെ,
 മന്നിലെങ്ങും തെളിഞ്ഞിടുമോരോ
 മഞ്ജിമയെപ്പുണരുവാൻ
 ആകയില്ലെന്നിരിക്കുന്നത്, മറ്റൊരു
 നാകസൗഭഗമീചിധം,
 ചിത്രണചെയ്യാൻ മേലി,ലാകയാ-
 ലിക്ഷണം ഞാൻ മരിക്കണം!
 പാപനേ, നിന്റെ മുന്നി,ലിനെന്റെ
 ജീവിതസുഹൃം മായണം!—
 എങ്കിൽ, മന്നിനെനെന്നും ഞാനൊരു
 പൊൻകിനാവായിത്തീർന്നിടം!
 മാമകാമലജീവിതമൊരു
 രോമഘോഷമായ് വാഴ്ന്നിടം!!.....

* * *

പതു°

മത്സിമകൾ തളിർന്നിടുന്നു,—ഛാ!
 മത്സരിപ്പു മൽപ്രജ്ഞകൾ!
 സ്പന്ദനങ്ങൾ മുറുകിടുന്നു, തി-
 ഷ്ഠനമാകുന്നത് ചൈതന്യം!

അല്ലെങ്കിലെന്തി,നിന്നെൻചൈതന്യം-
 മെല്ലാം നിന്നിലലിഞ്ഞല്ലോ!
 പോയല്ലോ നിന്നിലേയ്ക്കു മത്സരം
 ചായക്കൂട്ടിലൂടെയൊക്കെയും!
 ശീഘ്രമിന്നെനിക്കുള്ളതീ വെറു-
 മസ്ഥിപഞ്ജരംമാത്രമാം!
 ആയതു,മടി ചേച്ചുച,ചെന്തി-
 താവതിക്കുവാൻ പോകയാ!
 ഏതാ ധൂമികൾക്കുള്ളിൽ, വിസ്തൃത-
 ഭൂതലം മറയുന്നിതോ!
 എന്തു മാറാ,മിതെന്തിനാകാ,മി-
 തെന്തു?—ഞാൻ മരിക്കുന്നുവോ!!
 അതുതരം!—ഹാ, മരണമെ വത്ര
 സസ്പഷ്ടമെതിരേല്ല ഞാൻ!
 വെൽക, മൽക്കലാഭാഗുരന്താമ!
 വെൽക നീ,യെൻതിലോത്തമേ!!

* * *

പതിനൊന്ന്

ലാലസിച്ചിതാ മച്ചിലൊക്കെയും
 ലോലസായാഹ്നദീപ്തികൾ.
 അന്തിമാരണകാന്തിവീചികൾ
 ചിന്തിയ വാനിലേകയായ്,
 ഉല്ലസൽഭൂതി തുകിന്നിന്നിതൽ-
 ഘല്ലതാരക,യെന്തിനോ!!.....

* * *

തിലോത്തമ

പന്ത്രണ്ടു്

ഒന്നു മുഹൂർത്തമുണ്ടാണിതാവശ്യം—
മന്ദ,നക്ഷത്രാകാശകൻ!....

ആ മുഖത്തൊരു ഗാഢപുഞ്ചനം
പ്രേമപൂർവ്വകമകുടവ,
തീർന്നിതാ രംഗം! —കാലിടറി,യ—
ങ്ങുൻവീണ നിവർത്തനം!
ആ മിഴികളുടേത്തു! —കുരിശു
വീണ ഭൂമിയിലൊക്കെയും!

* * *

പതിമൂന്നു്

കേവലമൊരു മൃത്യുപല്ലവ
ജീവിതോൽകൃഷ്ടസിദ്ധിയാം!—
അക്കലാപ്രേമദിവ്യശക്തിയാ—
ലപ്പിതമായ മുക്തിയാം!—
ഉണ്ടോരവ്യക്ത മർമ്മരാംഗമ—
മുണ്ടില്ലെന്നുണ്ടിപ്പൊഴും!....

“വെൽക, മൽക്കലാ—

ഭാഗ്യരത്നമേ!

വെൽക, വെൽകെൻ—

തിലോത്തമേ മേ മേ മേ !!”

ഇപ്പോഴി
1111 മകരം 15. }

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ കൃതികൾ

	ക.	നവ.
മമണൻ	1	50
ദേവഗീത	2	00
സ്തന്ദിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടം	2	00
അപരാധികൾ	1	00
ദിവ്യഗീതം	1	50
കാണല്ലൂർ	1	00
ഖാഷ്താഞ്ജലി	1	50
രക്തപുഷ്പങ്ങൾ	1	25
സങ്കല്പകാന്തി	1	25
ആകാശഗംഗ	1	00
കളിത്തോഴി	2	50
വത്സല	0	50
ആരാധകൻ	0	50
മോഹിനി	0	50
ദേവത	0	50
തിലോത്തമ	0	50
കലാകേളി	0	75
ശ്രീതിലകം	1	00
മൃഡാമണി	1	00
കരടി	0	50
വിവാഹാലോചന	0	50
അനശ്ചരഗാനം	0	50
യവനിക	1	50
മേമന്തപത്രിക	1	50
സാഹിത്യചിന്തകൾ	1	00
നിർവൃതി	0	50
ദേവയാനി	0	50
മഞ്ഞക്കിളികൾ	1	00

ചങ്ങമ്പുഴ കൃതികൾ (തുടർച്ച)

	ക.	നപ.
കല്പോലമാല	1	25
മൗനഗാനം	1	00
നിർദ്വ്യാണമണ്ഡലം	0	75
അസ്ഥിയുടെ പൂക്കൾ	0	75
പാടുന്ന പിശാചു്	1	50
മദിരോത്സവം	2	00
സ്വപരമാഗന്യധ	2	00
ഉദ്യാനലക്ഷ്മി	1	12
മണിവിണ	0	75
മാനസേശ്വരി	0	37
മയൂഖമാല	0	56
സുധാംഗദ	0	94
അമൃതവീചി	0	75
പെല്ലീസും മെലിസാനയും	1	50
മാനസന്തരം	1	50
പ്രതികാരഭുക്ത	2	50
കുമാരതമാലിക	1	12
നീറുന്ന തീച്ചുള	1	25
തളിർത്തൊത്തുകൾ	1	00
രാഗപരാഗം	1	00
ഫനേലെ	1	50
നന്തകി	0	50
ശുശാന്തത്തിലെ തുളസി	0	75
പൂനിഖാവിൽ	1	50
ഇപ്പോഴുള്ള രാഷ്ട്രവൽപ്പനയുടെ എല്ലാ കൃതികളുംകൂടി ഒരു ചാലുണ്ടിൽ	5	00
അവഭാഷന (ശ്രീദേവി ചങ്ങമ്പുഴ)	0	50
അസന്തോഷംവചനം	0	75
ശിഥിലഹൃദയം (ഖണ്ഡകാവ്യം)	1	00

മുഹൂർത്താഭിഷേകം (ബ്രഹ്മസ്മാരം) ലിമിറ്റഡ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ

